

[Steen Folke]

handels- og kontorområdet, hvad angår krav til størrelsen af luftrummet for hver i rummet beskæftiget person, og hvilken virkning vil skoleområdets eventuelle overtagelse af handels- og kontorområdets normer vedrørende luftrummet's størrelse have på klassekvotienterne i landets skoler?»

(Spm. nr. 891).

Begrundelse.

Undervisningsministeriets cirkulære af 16. juni 1938 foreskriver et rumindhold på mindst 4,2 m³ luft pr. elev (§ 8). Heroverfor står § 13, stk. 2, i lov om almindelig arbejderbeskyttelse (1954) og § 7, stk. 2, i lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed (1954). Disse bestemmelser, som ifølge § 2 i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 321 af 21. juni 1977 oprettholdes efter arbejdsmiljølovens ikrafttræden (1. juli 1977), er (næsten) enslydende og foreskriver et luftrum på 12 m³ pr. i rummet beskæftiget arbejder – for arbejdsrum med effektiv luftfornyelse kan kravet dog nedsættes til 8 m³ pr. beskæftiget.

Det er vanskeligt at forestille sig nogen anden begrundelse for denne forskælsbehandling af f. eks. kontorarbejdere og skolelærere og elever end en rent historisk: kravene til det fysiske arbejdsmiljø er på skoleområdet simpelt hen ikke blevet ajourført til og justeret efter den almindelige udvikling af de hygiejniske normer i samme i øvrigt ikke spor imponerende omfang, som det er tilfældet for andre arbejdsområder, f. eks. handels- og kontorområdet.

Besvarelse (30/6 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til undervisningsministeriets cirkulære af 16. juni 1938 til samtlige skoledirektioner, kommunalbestyrelser og skolekommissioner angående kommunale skolebygninger og skoleinventar, ifølge hvilket det bl. a. i § 8 anføres, at »et klasseværelse, der skal kunne rumme en klasse på indtil 36 børn, må i en hovedskole ikke være under 150 m³ i alt«, hvilket svarer til et rumindhold på mindst 4,167 m³ pr. barn.

Siden udsendelsen af nævnte cirkulære er der foregået en omfattende udvikling såvel

inden for det pædagogiske som inden for det byggetekniske område.

Fra undervisningsministeriet eller i forståelse med dette er der fra forskellig side udsendt et betydeligt vejledningmateriale i forbindelse med det her rejste spørgsmål. Jeg kan bl. a. henvise til følgende:

Undervisningsministeriets vejledning angående kommunale skolebygninger og skoleinventar af december 1952.

Undervisningsvejledning for Folkeskolen II, september 1961.

Nyt Skolebyggeri, hæfte 1-11 fra 1955-61, udarbejdet af undervisningsministeriets byggeforskningsudvalg og statens byggeforskningsinstitut.

Statens byggeforskningsinstituts anvisning 73 fra 1968 om skolers indeklima.

Undervisningsministeriets cirkulære af 17. april 1972 om vejledning vedrørende skolers indeklima. Vedlægges som bilag.

1938-cirkulærets mindstekrav er derfor ikke længere dækkende for situationen i skolebyggeriet.

Efter den nugældende lovgivning vedrørende folkeskolebyggeri er det i dag de lokale myndigheder, der inden for de i øvrigt gældende lovbestemmelser alene har det fulde ansvar for godkendelsen af skolebygningers udformning, idet undervisningsministeriet kun har hjemmel til at give regler om den formelle fremgangsmåde ved gennemførelse af folkeskolebyggeri.

Undervisningsministeriet vil dog fortsat bistå med udsendelse af vejledninger og fungere som rådgiver for amter og kommuner. Dette sker gennem den under ministeriets byggedirektorat – i samarbejde med bl. a. Kommunernes Landsforening og Amsrådsforeningen – etablerede centrale rådgivningstjeneste for skolebyggeri. Rådgivningstjenesten har som en af sine opgaver påbegyndt en revision af de tidligere udsendte vejledende byggeprogrammer, og i forbindelse med denne revision vil også bestemmelserne i det tidligere cirkulære fra 1938 blive gennemgået med henblik på en ajourføring. Ved denne gennemgang vil man naturligvis også se på den udvikling, der inden for andre beskæftigelsesområder er sket på det sikkerheds- og sundhedsmæssige område. I den forbindelse bør det bemærkes, at arbejdssituationen inden for undervisning i øvrigt er speciel der- ved, at undervisningstiden er opdelt i lektio-